

DESTIN

Alexdorut

Eu plang acum si poate, voi plange totdeauna.
Ma rog supus si capu-mi plec, sa fiu iertat de'acuma.
Voi fi iertat eu, oare, sau fi-voi chinuit,
cand parasit-am viata ce mult am fost iubit?

De s-ar rasfrange'asupra-mi al Hadesului foc,
si n-ar ramane-n urma-mi farama de noroc,
sa stiu ca tu uita-vei si chiar ca te-am privit,
si nu vei plange'amarnic cand eu voi fi murit,

as trece vadul vietii cu sufletu'mpacat,
chiar daca Cerul crede ca n-am fost vinovat.
Caci plec din asta lume simtind chemari de luturi,
e tihna ce de veacuri ne cheama in adancuri

Vitreg moment acela cand eu am fost nascut,
primesc sentinta vietii platindu-i ce-am pierdut.

Si-oi tinge trupul fraged, neprihanit si viu,
sa stiu ca ramai vie, ca vei trai sa stiu.
Caci tu ramai acum sa suferi pe pamant,
Martir al lumii sacre si-al tot ce este sfant,

Asa e scris Destinul si neclintit ramane
in fata noastr'a celor care purtam un nume,
Toti vom lasa in urma o amintire sumbra,
ca semn c'am fost pe'aice si am trait in umbra!

scrisa in 1974